

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-11046/2014-ERU

V Ostravě dne 3. prosince 2014

Č. j. 11046-3/2014-ERU

P Ř Í K A Z

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vedeném pod sp. zn. KO-11046/2014-ERU s účastníkem řízení, kterým je společnost **IMOS Brno, a.s.**, se sídlem Brno, Černovice, Olomoucká 704/174, PSČ 627 00, IČ: 25322257, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost IMOS Brno, a.s., se sídlem Brno, Černovice, Olomoucká 704/174, PSČ 627 00, IČ: 25322257, se tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 9. července 2014 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Šumperk na ulici Tyršova u domu č. p. 2 ručně zemní práce při realizaci kanalizace v souvislosti se stavbou „Zlepšení kvality vod horního povodí řeky Moravy – II. fáze, Horní Pomoraví II. – sever“, při kterých došlo prostřednictvím ručního náradí k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky DN 63, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně, **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.**

II. Podle ust. § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení, společnosti IMOS Brno, a.s., se sídlem Brno, Černovice, Olomoucká 704/174, PSČ 627 00, IČ: 25322257, za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 10 000 Kč** (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 25014.

III. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti IMOS Brno, a.s.,

se sídlem Brno, Černovice, Olomoucká 704/174, PSČ 627 00, IČ: 25322257, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 25014.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 20. srpna 2014 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením oznámení o zahájení kontroly podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kontrolu ve věci dodržování ust. § 68 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v důsledku zjištěného poškození nízkotlaké plynovodní přípojky DN 63, k němuž došlo dne 9. července 2014 v obci Šumperk na ulici Tyršova u domu č. p. 2. V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě kterých vyhotovil dne 10. října 2014 Protokol o kontrole č. K028614, č. j. 07661-8/2014-ERU. Kontrolovaná osoba neuplatnila vůči uvedenému protokolu o kontrole žádné námítky.

Kontrolovaná osoba zaslala dne 21. října 2014 kontrolnímu orgánu přípis nazvaný Vyjádření k protokolu o kontrole č. K028614, ve kterém uvádí, že uznává, že se dopustila jednání specifikovaného ve výroku I. tohoto příkazu, nicméně se jednalo o nešťastnou náhodu, zemní práce byly prováděny ručně, plynárenské zařízení bylo vytyčeno v terénu, poškození plynárenského zařízení bylo bezprostředně nahlášeno jeho správci a veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu byly uhrazeny, a žádá, aby k těmto skutečnostem bylo přihlédnuto.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 07661/2014-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 25. listopadu 2014, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. 11046-2/2014-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustila společnost IMOS Brno, a.s., se sídlem Brno, Černovice, Olomoucká 704/174, PSČ 627 00, IČ: 25322257 (dále jen „účastník řízení“). Současně byly dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil správní orgán v souladu s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

II. Popis skutkového stavu

Při kontrole bylo zjištěno, že stavebně technická činnost zhotovitele stavby „Zlepšení kvality vod horního povodí řeky Moravy – II. fáze, Horní Pomoraví II. – sever“ byla realizována v souladu s podmínkami pravomocného rozhodnutí o umístění stavby a stavebního povolení, vydaného speciálním stavebním úřadem ke zřízení stavby na vymezených pozemcích katastrálního území Šumperk, katastrálního území Dolní Temenice (Městský úřad Šumperk, odbor výstavby, č. j. [REDAKCE], ze dne 4. dubna 2007). Hlavním dodavatelem a zhotovitelem předmětné stavby byl účastník řízení. Investorem, resp. objednatelům díla, byla společnost Vodohospodářská zařízení Šumperk, a.s., IČ: 47674954.

Dne 23. ledna 2014 bylo společností RWE Distribuční služby, s.r.o., vydáno ke stavbě stanovisko zn. [REDAKCE]. Ve stanovisku bylo mimo jiné uvedeno, že v zájmovém prostoru stavby dojde k dotčení ochranného pásma plynárenského zařízení místních sítí, že stavební činnosti v ochranném pásmu plynárenských zařízení je možné realizovat pouze při dodržení podmínek stanovených ve stanovisku, že před zahájením stavební činnosti v ochranném pásmu plynárenských zařízení bude provedeno jejich vytyčení a že při stavební činnosti nebude použito nevhodného nářadí, zemina bude těžena pouze ručně bez použití pneumatických, elektrických, bateriových a motorových nářadí.

Vzájemné vztahy mezi přímými účastníky výstavby, tj. mezi účastníkem řízení, jako zhotovitelem, a společností Vodohospodářská zařízení Šumperk, a.s., jako objednatel (investorem), byly před započítáním zemních prací upraveny smlouvou o dílo s názvem: „Horní Pomoraví II“, č. zhotovitele [REDAKCE], ze dne 8. června 2009. Dne 16. dubna 2014 byla účastníkovi řízení předána stavba „Zlepšení kvality vod horního povodí řeky Moravy – II. fáze, Horní Pomoraví II. – sever“, o čemž svědčí Předávací protokol z téhož dne.

Dne 19. března 2014 bylo provedeno přesné vytyčení polohy plynárenského zařízení barvou v terénu prostřednictvím společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o., jak dokládá Protokol o vytyčení plynárenského zařízení č. [REDAKCE] z téhož dne.

Dne 9. července 2014 došlo v obci Šumperk na ulici Tyršova č. p. 2 při provádění zemních prací v souvislosti s realizací kanalizace v obci Šumperk na ulici Dolnostudénská k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky DN 63. O této události byl učiněn zápis do Stavebního deníku na list č. [REDAKCE]. Účastník řízení kontrolnímu orgánu na jednání konaném dne 8. září 2014 potvrdil, že dne 9. července 2014 prováděl v místě poškození plynárenského zařízení zemní práce prostřednictvím svých zaměstnanců.

Vzniklé poškození plynárenského zařízení bylo bezprostředně nahlášeno jeho místně příslušnému správci, který zajistil následnou opravu. V důsledku vzniklého poškození došlo dle Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 9. července 2014 a Protokolu o úniku plynu z poškozeného

plynárenského zařízení č. [REDAKCE] k doprovodnému úniku 7 m³ zemního plynu do ovzduší za dobu 1 minuty. V důsledku poškození zařízení plynárenské distribuční soustavy došlo k přerušení dodávky plynu 9 koncovým odběratelům. Veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu byly uhrazeny beze zbytku, což účastník řízení doložil výpisem z účtu.

III. Právní hodnocení

Správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení zákazu poškození plynárenského zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Toto ustanovení představuje kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení.

V uvedeném případě je znakem skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona s použitím odkazu na ust. § 68 odst. 3 větu druhou energetického zákona poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo ně) vedoucího k poškození zařízení, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který přímo svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě není pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prováděl dne 9. července 2014 zemní práce, při kterých došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení k jeho poškození. Tuto skutečnost potvrdil kontrolnímu orgánu také účastník řízení na jednání konaném dne 8. září 2014.

Správní orgán se dále zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl, že činnost prováděl v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a jakým způsobem účastník řízení zemní práce v ochranném pásmu prováděl.

Z ust. § 68 odst. 2 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, kterým se rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, který činí u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce 1 m na obě strany od půdorysu, u ostatních plynovodů a plynovodních přípojek 4 m na obě strany půdorysu a u technologických objektů 4 m od půdorysu.

Vlastní existence plynárenského zařízení byla účastníkovi řízení prokazatelně známa ze stanoviska společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o. ze dne 23. ledna 2014, ze situačního

schématu a rovněž na základě provedeného vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu barvou správcem plynárenského zařízení. Účastník řízení tak věděl, že se nachází v ochranném pásmu plynárenského zařízení a že se musí chovat určitým způsobem. Přesto takto nepostupoval.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že účastník řízení svým jednáním porušil zákaz poškození plynárenského zařízení při provádění jakýchkoliv činností v ochranném pásmu či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení v rozporu s ust. § 68 odst. 3 věta druhá energetického zákona prováděl dne 9. července 2014 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Šumperk na ulici Tyršova u domu č. p. 2 zemní práce v souvislosti se stavbou „Zlepšení kvality vod horního povodí řeky Moravy – II. fáze, Horní Pomoraví II. – sever“, při kterých došlo ručně k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky DN 63, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. V této souvislosti se Úřad nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil plynárenské zařízení, způsobil únik plynu, přičemž ale došlo k přerušení dodávky plynu 9 konečným odběratelům. V jednání účastníka lze tudíž shledat jistou společenskou nebezpečnost (škodlivost) spočívající v ohrožení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy, který je zákonem vyjádřen prostřednictvím zákazu provádění činností v ochranném pásmu plynárenského zařízení či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Jednání účastníka řízení tedy naplnilo znaky materiální stránky správního deliktu, přestože následkem správního deliktu bylo pouze místní narušení spolehlivého provozu plynárenské soustavy.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Účastník řízení sice zemní práce prováděl ručně, avšak nepostupoval s maximální opatrností a v souladu s podmínkami stanovenými

podle ust. § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona. V důsledku jednání účastníka řízení navíc došlo k přerušení dodávek 9 konečným odběratelům. Z podkladů shromážděných v řízení tedy existence okolností zamýšlených ustanovením § 91d odst. 1 energetického zákona nevyplývá.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

IV. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvlášť vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto správní deliktu.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlédnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Při hodnocení způsobu spáchání správního deliktu, jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno, že plynárenské zařízení bylo před zahájením prací vytyčeno barvou v terénu a účastník řízení vykonával zemní práce ručně. Tyto okolnosti je tak třeba považovat za okolnosti, které závažnost správního deliktu výrazně snižují.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného správního deliktu, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení, a to k úniku plynu do ovzduší a přerušení dodávky konečným zákazníkům. Účastníku řízení je vytykáno, že poškodil nízkotlakou plynovodní přípojku DN 63, přičemž došlo k úniku 1 m³ zemního plynu. V důsledku jednání účastníka řízení však došlo k přerušení dodávky 9 konečným odběratelům. Z pohledu zájmu společnosti na bezpečný a spolehlivý provoz plynárenských zařízení, je třeba konstatovat, že následky správního deliktu byly v tomto konkrétním případě významné a závažnost spáchaného správního deliktu nelze z tohoto pohledu hodnotit jako nízkou. Především větší množství konečných odběratelů, kterým byla přerušena dodávka zemního plynu, je zásadní pro stanovení výše pokuty. Jako okolnost snižující závažnost správního deliktu je naopak třeba vyhodnotit bezprostřední snahu účastníka řízení o řešení poškození plynárenského zařízení a úhrady způsobené škody provozovateli distribuční soustavy. Ke skutečnosti, že došlo k bezprostřednímu nahlášení

poškození předmětného zařízení a k úhradě škody, bylo přihlédnuto při stanovení výše pokuty jako k polehčující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Účastník řízení již byl uznán vinným ze spáchání tří správních deliktů ve věcné působnosti Úřadu, a to konkrétně ze spáchání správních deliktů dle totožného ustanovení jako v tomto správním řízení. Příkazem č. j. 06859-3/2014-ERU ze dne 23. července 2014, který nabyl právní moci dne 1. srpna 2014, byla účastníkovi řízení za spáchání tří správních deliktů dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona uložena pokuta ve výši 20 000 Kč spolu s povinností uhradit náklady řízení.

Ve správním řízení bylo prokázáno, že účastník řízení spáchal projednávaný správní delikt dne 9. července 2014, tedy ještě před tím, než byl potrestán za dřívější protiprávní jednání. Jednání, kdy pachatel spáchal dva nebo více trestných činů dříve, než byl pro některý z nich odsouzen, je právní teorií označováno jako souběh. V tomto případě se jednalo o souběh vícečinný stejnorodý, neboť se účastník řízení dopustil několika skutky naplnění téže skutkové podstaty.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 57/2004-54 vyplývá, že při souběhu více správních deliktů je analogické použití zásady absorpční dle ust. § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, přípustné, nestanoví-li příslušný právní předpis jinak. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 28/2009-62 pak vyplývá, že nevede-li správní orgán v rozporu s ust. § 57 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, společné řízení o více přestupcích téhož pachatele, není takový postup vadou řízení, je-li z odůvodnění následného rozhodnutí zřejmé, že ve věci byla aplikována zásada absorpční, zakotvená v ust. § 12 odst. 2 citovaného zákona pro ukládání trestu za souběh přestupků. Tento závěr lze pak použít i při trestání správních deliktů. Vzhledem k výše uvedenému je nutné i v tomto projednávaném případě analogicky použít zásadu absorpce. S ohledem na tuto skutečnost pak byla uložena pokuta spíše symbolického charakteru.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníkovi řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložena pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty rovněž ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 10 000 Kč, tj. u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

Po zvážení všech okolností ve smyslu § 91d odst. 2 energetického zákona a s ohledem na zásadu absorpce byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 10 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly